

บทที่ 1 บทนำ

1. เหตุผลและความจำเป็น

ผลจากการพัฒนาประเทศที่ขาดคุณภาพจากอดีตที่มามีตั้งแต่แผนพัฒนาฉบับที่ 1- 7 ส่งผลกระทบต่อแบบแผนวิถีชีวิตคนไทยในทางลบหลายด้านโดยปรากฏการณ์เห็นได้ชัดเจนหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจหลังปี 2540 มีคนจนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15. 9 หรือจำนวน 9.9 ล้านคน ในปี 2542 และร้อยละ 15.0 ในปี 2543 ซึ่งคนจนส่วนใหญ่จะอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (กรมพัฒนาชุมชน,2543) ลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวส่งผลให้เกิดอัตราการอยู่อาศัยสูงชัน ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งสูงชัน โดยในปี 2545 ถูกทอดทิ้งถึง 51.16 ต่อ100,000 ประชากร เด็กถูกทอดทิ้ง 35.71 ต่อ 100,000 ประชากร โรคที่เกิดจากระบบสมองหลอดเลือด อัตราการเกิดอุบัติเหตุสูงชันก่อให้เกิดผู้พิการสูงชันตามมา (กระทรวงสาธารณสุข,2549 : 67-74) จึงกล่าวได้ว่าผลกระทบจากการพัฒนาทำให้เกิดปัญหาด้านสังคมมากมาย นั่นคือชุมชนและครอบครัวล่มสลาย ระบบเครือญาติและการเอื้ออาทรต่อกันมีน้อยลงเป็นสังคมที่ขาดภูมิคุ้มกัน แม้จะมีการปรับแนวคิดในแผนพัฒนาฉบับที่ 8-9 โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้แต่ในทางปฏิบัติยังไม่เกิดผลมากนัก

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (ปี 2550-2554) จึงกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” (Green and Happiness Society) โดยยึดแนวปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์กรที่มีคนเป็นศูนย์กลาง สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประเทศให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบต่อความผันผวนของกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งด้านวัตถุ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี อันจะนำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขร่วมกันในสังคมไทย (สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2549) และแผนพัฒนาด้านสังคมได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์สังคมเข้มแข็ง ยุทธศาสตร์สังคมไทยไม่ทอดทิ้งกัน และยุทธศาสตร์สังคมมีคุณธรรม ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติจะต้องบูรณาการให้เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์คนไทยไม่ทอดทิ้งกันจะต้องเร่งรัดเพื่อให้กลุ่มผู้ยากลำบากได้รับการดูแลช่วยเหลือให้ทันเวลาและสถานการณ์ ขณะเดียวกันยุทธศาสตร์สังคมเข้มแข็งเป็นหัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์ทางด้านสังคมโดยความเข้มแข็งจะต้องส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน ทุกระดับทุกพื้นที่ทุกองค์กรบูรณาการการทำงานร่วมกัน ตั้งแต่การสร้างเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม เครือข่าย ส่วนยุทธศาสตร์สังคมมีคุณธรรมจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาให้ทุกระบบมีภูมิคุ้มกันและเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์,2550)

นโยบายการจัดระบบสวัสดิการทางสังคมเป็นนโยบายและแผนงานหลักที่สำคัญที่จะเป็น การบูรณาการยุทธศาสตร์ด้านสังคมให้ลงสู่พื้นที่ ซึ่งปัจจุบันกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ได้จัดงบประมาณตามแผนงานลงสู่ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การช่วยเหลือ กลุ่มผู้ยากลำบากในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เช่นผู้สูงอายุ ผู้ได้รับภัยพิบัติ แต่อย่างไรก็ตามลำพังภาครัฐไม่ สามารถดูแลได้ทั่วถึงทั้งในเรื่องงบประมาณ ระบบข้อมูล กำลังคน แม้จะได้กระจายอำนาจบทบาท การกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วก็ตาม ในปัจจุบันระดับชุมชนจึงได้ริเริ่มมีกองสวัสดิการ ชุมชนขึ้นเอง รวมทั้งในบางพื้นที่มีการสร้างเป็นเครือข่ายระดับตำบล ถึงระดับอำเภอและจังหวัด

สวัสดิการชุมชนเป็นวิถีชีวิตที่มีมาแต่ดั้งเดิมของชาวไทยเช่นการช่วยเหลือเกื้อกูลกันยามทุกข์ยาก หรือข่าวดีเช่นงานบุญประเพณี ปัจจุบันเป็นระบบการสร้างหลักประกันระบบหนึ่งเพื่อความมั่นใจแก่คน ในชุมชน ซึ่งหมายความว่ารวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้คนในชุมชนดีขึ้น อาจอยู่ในรูปสิ่งของ เงินทอง น้ำใจ การช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ผลของการจัดสวัสดิการชุมชนที่ สำคัญ เช่น ก่อให้เกิดการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย เกิดความสัมพันธ์ มิตรไมตรีที่ดีของคนในชุมชน รู้สึกร ่มั่นคง ภาคภูมิใจ อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี และมีความสุข ซึ่งในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งเป็นกองทุนสวัสดิการที่ หลากหลาย อาทิ กองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้าน กองทุนสวัสดิการคนชรา กองทุนสุขภาพ การ จัดสวัสดิการผู้ยากลำบาก โดยเครือข่ายองค์กรชุมชน สำนักงานกองทุนเพื่อสังคม (SIF) สนับสนุน งบประมาณ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ความตื่นตัวในการจัดสวัสดิการโดยชุมชนที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง ส่วน หนึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนเพื่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดสวัสดิการ ผู้ยากลำบาก ได้มีเครือข่ายองค์กรชุมชนดำเนินการประมาณ 500 เครือข่าย สามารถจำแนกรูปแบบการจัด สวัสดิการองค์กรชุมชน ได้เป็น 3 รูปแบบ คือ 1.) จัดในลักษณะกองทุนสงเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็น เครือข่ายองค์กรชุมชนที่ทำงานในเชิงสงเคราะห์อยู่แล้ว เช่น เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอดส์ 2.) จัดในลักษณะ กองทุนสงเคราะห์ร่วมกับกองทุนหมุนเวียน ลักษณะกองทุนสงเคราะห์ใช้จ่ายเป็นเงินสงเคราะห์ราย เดือน 3) การสมทบกองทุนสวัสดิการชุมชน เป็นการสมทบอัตรา 1:1 ตามวงเงินกองทุนสวัสดิการกลุ่ม ออมทรัพย์ที่มีอยู่เดิม โดยมีเงื่อนไขว่าใช้เฉพาะดอกผลที่เกิดขึ้น และเครือข่ายต้องรับผิดชอบสวัสดิการ ของผู้ด้อยโอกาสที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ เช่นกรณีของ ครูชบ ยอดแก้ว จากกลุ่มสัจจะออม ทรัพย์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมครบวงจรชีวิต ได้เสนอรูปแบบใหม่ของการจัดสวัสดิการ ในลักษณะ “ออมวัน ละบาทเพื่อเป็นสวัสดิการตั้งแต่เกิดจนตาย”

ปัจจุบันเครือข่ายองค์กรชุมชนให้ความสนใจในเรื่องการจัดสวัสดิการชุมชนกันอย่าง กว้างขวาง โดยส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายการจัดสวัสดิการให้ครอบคลุมตั้งแต่เกิด แก่ เจ็บ ตาย อย่างไรก็ตาม เรายังคงเห็นว่าสิ่งสำคัญในการจัดสวัสดิการโดยชุมชน คือ น้ำใจที่ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การ เปลี่ยนแปลงที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งของการจัดสวัสดิการโดยชุมชน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ ความสำคัญกับการจัดสวัสดิการโดยชุมชนมากขึ้น ทั้งนี้มุ่งหวังให้เกิดการบูรณาการเครือข่ายกองทุน

สวัสดิการชุมชนสู่ระดับอำเภอหรือจังหวัด เพื่อให้เกิดระบบกองทุนสวัสดิการชุมชนดูแลกันตั้งแต่เกิดจนตาย ภายใต้อัตลักษณ์ ความพร้อม ความต้องการ ความจำเป็นของแต่ละพื้นที่ตามภูมิวัฒนธรรมหรือสังคม วัฒนธรรม อันเป็นไปตามยุทธศาสตร์ คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน ชุมชนเข้มแข็ง แต่ในปัจจุบันยังมีปัญหาในเรื่องระบบข้อมูล การรวมกลุ่มหรือเครือข่ายยังขาดการเชื่อมโยงกัน รูปแบบการดำเนินงานยังขาดการจัดการองค์ความรู้ ให้เป็นระบบ อีกทั้งระบบการจัดการ กฎ ระเบียบเงื่อนไข ของแต่ละกองทุนยังเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงระบบสวัสดิการของคนในชุมชน (ชบ ยอดแก้ว, 2549)

จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีปัญหาล้ายๆกับหลายพื้นที่ในเรื่องการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนเนื่องจากกองทุนสวัสดิการมีหลายรูปแบบทั้งเป็นกองทุนที่จัดตั้งเองโดยชุมชนเช่นกองทุนสัจจะออมทรัพย์ กองทุนฌาปนกิจหมู่บ้าน กองทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐให้การสนับสนุนเช่นกองทุนสงเคราะห์คนชรา กองทุนที่เป็นไปตามเงื่อนไขของแหล่งทุนเป็นหลักประกันการกู้เงิน เช่นฌาปนกิจสงเคราะห์ของ ธกส. ฌาปนกิจสงเคราะห์กลุ่มสหกรณ์การเกษตร กองทุนที่เกิดจากการระดมทุนเพื่อสวัสดิการด้านสุขภาพจากคนในชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่นกองทุนสุขภาพระดับตำบล หรือเป็นกองทุนสวัสดิการที่รัฐอุดหนุนไปให้เช่น เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นต้น และยังมีหลากหลายกองทุนทั้งนี้แต่ละกองทุนต่างมีวัตถุประสงค์และระบบการจัดสวัสดิการให้กับสมาชิกในกลุ่มแตกต่างกันไป(ผลการสำรวจเพื่อจัดทำรายงานเบื้องต้น, 2549) แต่อย่างไรก็ตามจังหวัดกาฬสินธุ์มีจุดแข็งคือมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนครอบคลุมทุกตำบล ทั้ง 135 ตำบล 14 อำเภอ 4 กิ่งอำเภอ โดยใช้กระบวนการประชาคม(สำนักงานสนับสนุนกองทุนวิจัย, 2549) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่มีความเข้มแข็งและเข้าใจบทบาทเกี่ยวกับระบบสวัสดิการประชาชน ได้แก่ มีการจัดบริการหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินซึ่งมีจำนวนถึง 142 แห่ง จัดตั้งกองทุนสุขภาพในระดับตำบลและอำเภอจำนวน 69 กองทุนมีเงินกองทุนประมาณ 9 ล้านบาทโดยมีกองทุนสุขภาพจากระดับตำบล อำเภอและจังหวัดซึ่งในระดับจังหวัดเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด(อบจ.)เพื่อจัดให้เป็นกองทุนสำหรับการศึกษาต่อต้านสารพิษเป็นการแก้ไขปัญหามลพิษจากคลอรีนในน้ำดื่ม นอกจากนี้ยังมีระบบเบี้ยสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุครบทุกตำบล (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาฬสินธุ์, 2550) แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาเรื่องระบบฐานข้อมูล การรวมกองทุนลักษณะบูรณาการระดับตำบลอำเภอ การจัดสวัสดิการยังไม่ทั่วถึงทั้งในแง่ของกฎหมายและการจัดบริการ เช่นกรณีผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้พิการ ผู้ป่วยเรื้อรังที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ คนยากไร้ การเกิดอุบัติเหตุทางธรรมชาติเช่นน้ำท่วม ไฟไหม้ หรือแม้แต่การบูรณาการการดำเนินงานกองทุนสวัสดิการชุมชนของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมยังมีรูปแบบไม่ชัดเจน

ดังนั้นการวิจัยเชิงปฏิบัติเพื่อสร้างรูปแบบบูรณาการความร่วมมือด้านสวัสดิการชุมชนให้เชื่อมโยงจากชุมชน ถึงระดับตำบลและอำเภอ โดยอาศัยหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผลจากการวิจัยจะทำให้เกิดองค์ความรู้วิธีการปฏิบัติการสร้างเครือข่ายกองทุนสวัสดิการระดับอำเภอในรูปแบบพหุภาคี การสร้างฐานข้อมูลสารสนเทศกองทุนของชุมชน การจัดระบบสวัสดิการชุมชนตามตามสภาพปัญหา

ศักยภาพ ความพร้อมและความต้องการของแต่ละพื้นที่ อีกทั้งจะได้เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับการจัดการกองทุนสวัสดิการระดับตำบลอำเภอ ตลอดจนสามารถผลักดันเป็นแผนยุทธศาสตร์ของระดับจังหวัด และระดับชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสถานการณ์ กองทุนสวัสดิการชุมชน และผู้ยากลำบากในชุมชน
- 2.2 เพื่อศึกษาผลการจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระดมความคิดเห็นในการเชื่อมโยงกลุ่มกองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาเป็นเครือข่ายระดับ อำเภอ
- 2.3 เพื่อพัฒนารูปแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนในระดับอำเภอ
- 2.4 เพื่อหารูปแบบการสร้างเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนในการดูแล และจัดสวัสดิการสังคม สำหรับ กลุ่มผู้ยากลำบากในพื้นที่ของอำเภอ เพื่อถวายเป็นราชกุศล 80 พระยาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- 2.5 เพื่อสังเคราะห์บทเรียนจากการดำเนินงาน โครงการวิจัยเป็นชุดองค์ความรู้และข้อเสนอเชิงนโยบาย

3 ขอบเขตของการวิจัย

- ขอบเขตพื้นที่** ศึกษากรณี อำเภอเมืองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 ตำบล 48 หมู่บ้าน
- ขอบเขตเวลา** ระยะเวลาศึกษา 9 เดือน (เมษายน 2550- ธันวาคม 2550)
- ประชากรที่ศึกษา** เป็นคณะกรรมการกองทุนสวัสดิการชุมชน ผู้นำในชุมชน ผู้ยากลำบาก หน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบสวัสดิการทางสังคมของอำเภอเมืองชัย

4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

กองทุนสวัสดิการชุมชน หมายถึง กองทุนที่เกิดจากการระดมทุนของสมาชิกในกลุ่มรวมทั้งการอุดหนุนจากรัฐเพื่อจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกหรือกลุ่มเป้าหมาย ตั้งแต่เกิดแก่ เจ็บ ตาย และอื่นๆอันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

คณะกรรมการ หมายถึงคณะกรรมการกองทุนสวัสดิการชุมชนทั้งในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอ

สวัสดิการชุมชน หมายถึง ระบบการจัดสวัสดิการซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรมและให้เป็นไปตามมาตรฐานทั้งด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน และการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และ

บริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิประชาชนจะต้องได้รับและกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

การพัฒนาแบบการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชน หมายถึงกระบวนการเพื่อให้เกิดเครือข่ายกองทุนสวัสดิการร่วมในระดับอำเภอ โดยมีกระบวนการและขั้นตอนดังนี้

- กำหนดปัญหาและความต้องการร่วม
- กำหนดผู้มีส่วนได้เสียส่วนเสียและแสวงหาพันธมิตรร่วม
- การสร้างความรู้ความเข้าใจ
- การสร้างเป้าหมายร่วม
- การจัดทำแผนชุมชน/แผนตำบล/แผนอำเภอ
- การจัดองค์กร
- ร่างการทำระเบียบ
- ประชาพิจารณ์

เครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชน กองทุนสวัสดิการชุมชนตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป ในระดับหมู่บ้าน ตำบลถึงระดับอำเภอที่มีกิจกรรมหรือจัดระบบสวัสดิการให้กับสมาชิกหรือกลุ่มเป้าหมายตามจุดประสงค์ที่กำหนดร่วมกัน

เครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนระดับอำเภอ หมายถึง ระบบสวัสดิการชุมชนที่เกิดจากการบูรณาการร่วมกันของกองทุนสวัสดิการชุมชน จากการร่วมกันของภาคประชาคมหรือกองทุนในชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาครัฐ ที่เป็นเครือข่ายจากชุมชน ตำบล เป็นระดับอำเภออันเป็นไปตามข้อตกลงร่วมกันหรือระเบียบของกองทุน

กิจกรรมการดูแลกลุ่มผู้ยากลำบากในพื้นที่ เพื่อถวายเป็นราชกุศล 80 พรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หมายถึงกิจกรรมที่เครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชนเห็นพ้องต้องกันของคณะกรรมการเครือข่ายที่จะจัดกิจกรรมการดูแลหรือระบบสวัสดิการให้กับผู้ยากลำบากในพื้นที่อำเภอจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ เช่นเด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ยากลำบาก หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในภาวะยากลำบากหรือที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเช่นเด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

5. ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.ได้แนวทางการจัดเก็บและจัดทำฐานข้อมูลกองทุนสวัสดิการชุมชนและข้อมูลผู้ยากลำบาก นำไปสู่การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้ยากลำบากให้มีความครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ได้ข้อมูลสถานการณ์และองค์ความรู้รูปแบบการดำเนินงานกองทุนสวัสดิการในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอ ว่ามีกี่ประเภท จำนวนเท่าไร รูปแบบการดำเนินการจัดระบบสวัสดิการเพื่อจะเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการสนับสนุน

3. ได้ทราบปัญหาอุปสรรค ความต้องการระบบด้านสวัสดิการของกลุ่มผู้ยากลำบาก ได้แก่ กลุ่มด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ป่วย ทุพพลภาพ อันนำไปสู่การจัดกิจกรรมจัดสวัสดิการแก่ผู้ยากลำบากในพื้นที่ เพื่อถวายเป็นราชกุศล 80 พรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของพื้นที่

4. ได้รูปแบบกระบวนการพัฒนาในการบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการระดับอำเภอให้กับประชาชนในชุมชนที่เป็นสมาชิกรวมทั้งกลุ่มผู้ยากลำบาก ในประเภทต่างๆ ได้รับดูแลที่เป็นระบบสวัสดิการที่สร้างความภูมิใจ มีศักดิ์ศรี ตามแนวคิดชุมชนเข้มแข็ง คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน

5. ได้ข้อเสนอเชิงนโยบายในการผลักดันยุทธศาสตร์คนไทยไม่ทอดทิ้งกัน ยุทธศาสตร์ชุมชนเข้มแข็ง และการบูรณาการระบบการจัดสวัสดิการเชิงพื้นที่ระดับอำเภอ จังหวัด และระดับชาติ